

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111215762
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111215762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: SAPEX, spol. s r.o., Hlavná 13, Prešov, IČO: 31 648 541, právne zastúpenému JUDr. Jolanou Karabinošovou, advokátkou so sídlom Konštantínova 3, Prešov, proti žalovaným: 1. S. Q., nar. X. XX. XXXX, bytom K. X, F., 2. Y. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom K. X, F., o zaplatenie 1.794,14 eur s prísl., o odvolaní žalobu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10. 5. 2013 č.k. 14C/129/2011 - 95, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, t.j. o povinnosti žalovaných platiť žalobcovi.

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia 385,50 eur a na zaplattenom súdnom poplatku 97,07 eur k rukám zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 106,97 eur k rukám zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 14C/129/2011 - 95 rozhodol o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 1.707,14 eur spolu s 8,75 %-tným ročným úrokom z omeškania od 22. 11. 2011 do zaplattenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 534,41 eur, z toho trovy právneho zastúpenia v sume 426,91 eur a iné trovy (zaplattený súdny poplatok) v sume 107,50 eur na účet právnej zástupkyne žalobcu, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou zo dňa 6. 6. 2011 sa žalobca domáhal zaplattenia sumy 1.794,14 eur a poplatku z omeškania 515,93 eur titulom bezdôvodného obohatenia u žalovaných za užívanie 3-izbového bytu druhej kategórie na 2. poschodí v F. na ul. K. č. X, kde im bol vypovedaný nájom pre neplatenie nájomného. Žalobca sa domáha zaplattenia nájomného za obdobie od 1. 6. 2009 do 31. 5. 2011, t.j. za 25 mesiacov po 69,88 eur za jeden mesiac (celkove 1.746,75 eur) a nedoplatku z faktúry 686/2009 na sumu 47,39 eur. Pôvodná fakturácia za služby spojené s užívaním bytu bola v čiastke 296,79 eur, na ktorú žalovaný zaplatili len 249,40 eur. Nedoplatok 47,39 eur vznikol v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 za dodávky vody a elektrickej energie (osvetlenie schodišťa). Žalobca si uplatňuje zákonný poplatok z omeškania 1 ‰ za každý deň omeškania od 1. 6. 2009 do 30. 6. 2010 a 0,5 ‰ za obdobie od 1. 7. 2010 do 31. 5. 2011.

Žalovaní považovali žalobu za nedôvodnú. Stavba, kde sa nachádza byt, v máji 1990 mala pridelené súpisné a orientačné číslo bývalým Mestským národným výborom v F., a to orientačné číslo X a súpisné

číslo XXXX, pričom v texte kúpnej zmluvy medzi B. Q. ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim nie je uvedené, že predmetom prevodu je aj stavba na ul. O.. U. X so súpisným číslom XXXX. Keď bytový dom nebol predmetom kúpy, nemohol ani žalobca nadobudnúť vlastnícke právo. Žalobca nie je vlastníkom, nemôže žiadať ani platbu z titulu neplatenia nájomného. Skutočným vlastníkom bytu je Mesto F.. Žalovaní namietali dohodu o vydaní nehnuteľnosti podľa reštitučných predpisov uzavretú medzi Mestom F. a B. Q. z 15. 1. 1992, ktorá pozostáva z troch listín, ktoré neboli spojené šnúrkou. Tento dokument netvorí jednu listinu, ako to vyžaduje § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., a jedná sa o neplatnú zmluvu.

Podaním z 5. 2. 2013 žalobca zobral späť žalobu v časti istiny 87,- eur, pretože z mesačnej platby nájomného mal odpočítať 5 %, pretože sa jedná o byt, kde výška stropu je nad 3,5 metra. Medzi žalobcom a žalovanými bol ukončený nájomný vzťah dňa 12. 6. 2009, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu sp. zn. 16C/240/2006, kde súd zamietol žalobu žalovaných o neplatnosť výpovede z nájmu. Keďže medzi účastníkmi neexistuje nájomný vzťah, žalobca žiada svoj nárok titulom bezdôvodného obohatenia, kde výška bezdôvodného obohatenia zodpovedá výške vypočítaného nájomného a dlžnej náhrady za služby spojené s užívaním bytu.

Konateľ žalobcu poukázal na to, že spory medzi účastníkmi sa ťahajú 20 rokov, pričom žalovaní neplatia nájomné za byt a ukladajú ho do notárskej úschovy. Tieto peniaze bez súhlasu žalovaných nie je možné vyplatiť z úschovy. Samotný dom bol znárodnený v roku 1954 a neskôr vydaný reštituentke B. Q.. Je pravda to, že jedna časť patrila Reštauráciám, a to z ul. M. a druhá časť Bytovému podniku, vtedy z ul. O.. U.. V katastri bola budova zapísaná s dvoma súpisnými číslami, aj keď vtedajší Mestský národný výbor v F. zmenu nepremietol do katastra. Keď sa žalobca o tom dozvedel, že súpisné číslo má aj druhá časť budova, dal to do poriadku. Žalovaný v 1. rade vedel o tom, že dom je zreštituovaný, keďže mu ako bytový podnik, tak aj p. Q. oznamovali, že vlastníkom je žalobca. Žalovaní ale neuznávajú vlastníctvo žalobcu a nájom mu neplatia.

Žalovaný S. Q. k veci uviedol, že neplatí žalobcovi nájomné preto, aby sa nedostal do pozície, že platením nájomného by akceptoval vlastníctvo žalobcu k stavbe kde je byt. Ohľadom výšky nájomného sa žalovaný nevyjadril, pretože neakceptuje základ nároku žalobcu.

Obdobne žalovaná v 2. rade Y. Q. poukázala na to, že oproti ostatným občanom nemali možnosť odkúpiť si byt, o to boli ukrátení. Pri vydávaní stavby došlo k pochybeniu notárky, na ktoré majú doplatiť žalovaní. Ohľadom nedoplatku 47,39 eur uviedla, že môže tam byť nejaký nedoplatok a túto skutočnosť si overí.

Žalobca k námietke žalovaných, že si nemohli odkúpiť byt, poukázal na to, že predmetný byt nebol štátnym bytom a žalovaní si ho mohli odkúpiť iba za trhovú cenu.

Okresný súd viedol konanie 16C/240/2006 vo veci neplatnosti výpovede z nájmu podanou žalobou S. Q., kde okresný súd žalobu zamietol. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove rozsudkom z 8. 6. 2009.

Keď bolo vedené konanie o prijatie nájmu do úschovy sp. zn. 26U/36/2007, tak okresný súd konštatoval, že vlastnícke právo firmy SAPEX spol. s.r.o. k nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádza aj sporný byt, spochybnené nebolo. Žalobcu je potrebné považovať za vlastníka do času, pokiaľ nebude preukázaný opak. Do úschovy je možné prijať plnenie len v taxatívne vymedzených prípadoch. Súd neprijal do úschovy platby nájomného žalovaných s poukazom na to, že spoločnosť SAPEX spol. s.r.o. je potrebné považovať za vlastníka do času, kým nebude preukázaný opak. Evidencia nehnuteľnosti je verejne prístupný register, v ktorom si žalovaní mohli overiť vlastníctvo osoby a toto vlastníctvo si mohol overiť aj ako zložiteľ. Preto súd zamietol návrh zložiteľa (žalovaného) na prijatie plnenia nájmu do úschovy.

Súd pri hodnotení nároku žalobcu vychádzal z § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je

majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že sporný byt, ktorý užívajú žalovaní, sa nachádza v budove súp. č. 6967 zapísaná na LV č. XXXX v k.ú. F., ktorá je vo vlastníctve žalobcu. Žalobca dal žalovaným výpoveď z nájmu podľa § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka pre neplatenie nájomného, pričom žalovaní viedli konanie o neplatnosť výpovede, ktorá vec bola vedená pod sp. zn. 16C/240/2006 a nárok žalovaných bol zamietnutý. Vec je právoplatne skončená 8. 6. 2009. Keď žalovaní podali žalobu na neplatnosť kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca nadobudol budovu súp. č. XXXX, vo veci 16C/382/1998 bola žaloba zamietnutá. Rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove vo veci 1Co/96/2002 zo dňa 17. 5. 2004.

Predchádzajúce rozhodnutia jasne poukazujú na to, že výpoveď z nájmu bola žalobcom daná žalovaným platne a títo užívajú predmetný byt bez akéhokoľvek právneho titulu. Žalovaní sa obohacujú na úkor žalobcu, keď užívajú byt a neplatia žiadne nájomné. Bezdôvodné obohatenie je reprezentované práve výškou nájomného, ktoré ani žalovaní nespochybňovali, kde ale popierali platenie nájomného, pretože nepovažujú žalobcu za vlastníka budovy, v ktorej sa nachádza byt, ktorý užívajú.

Keď boli zamietnuté návrhy žalovaných na prijatie nájomného do úschovy a kataster vedie žalobcu ako vlastníka bytu, potom súd vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 1.707,14 eur titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie bytu bez platenia nájomného od 1. 6. 2009 do 31. 5. 2011, pričom sa vychádzalo z mesačného nájomného 69,87 eur poníženého o 5 % ohľadom vyššieho stropu, kde zo strany žalobcu došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby.

O platení úrokov z omeškania bolo rozhodnuté s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného záväzku, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. O platení úrokov z omeškania pojednáva § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Obaja žalovaní sú v omeškaní od 14. 9. 2011, resp. 21. 11. 2011, preto súd priznal žalobcovi platenie úrokov z omeškania od 22. 11. 2011.

Ak žalovaní spochybňujú aktívnu legitimitáciu žalobcu, tak je potrebné vychádzať z § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Pre súd je záväzný stav údajov katastra do času, kým sa nepreukáže opak. Je potrebné vychádzať aj z toho, že kúpna zmluva, na základe ktorej nadobudol žalobca vlastnícke právo, je platná. Vlastníctvo žalobcu je pre žalovaných záväzné, lebo o vlastníctve sa už rozhodovalo a nemôže sa prejednať znova.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď neúspech žalobcu bol len v nepatrnej časti, preto je mu priznaná plná náhrada trov prvostupňového konania na zaplatenom súdnom poplatku 107,50 eur a na trovách právneho zastúpenia 426,91 eur. Žalobca bol zastúpený advokátom, ktorému podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. patrí odmena za 4 úkony právnej pomoci s odplatom po 81,33 eur za 1 úkon (prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a 2 účasti na pojednávaní 8. 3. a 10. 5. 2013). K tomu je potrebné dopočítať 2x režijný paušál po 7,41 eur a 2x po 7,81 eur, ako aj DPH z právnych úkonov 71,15 eur.

Proti rozsudku okresného súdu dali odvolanie žalovaní. Okresný súd nezaujal právne stanovisko k obsahu kúpnej zmluvy medzi žalobcom, na základe ktorej vystupuje ako majiteľ objektu bývalého obytného domu, kde žalovaní bývajú od roku 1990 na základe výmeru vtedajšieho Bytového podniku Prešov. Z kúpnej zmluvy nevyplýva to, aby žalobca nadobudol vlastníctvo k tejto budove. Súd rozhodol

o vlastníctve žalobcu len s poukazom na to, že o tom je rozhodnutie Okresného súdu Prešov, pričom ani jedno z rozhodnutí sa zatiaľ nezaoberalo výkonom o platnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej by mal žalobca získať budovu do svojho vlastníctva. Súd sa ani nezaoberal námietskou neplatnosti reštitučnej dohody, na základe ktorej mala právna predchodkyňa žalobcu získať budovu od Mesta Prešov. Súd nesprávne interpretuje § 70 Zákona o katastri nehnuteľnosti. Sporná budova nebola obsahom zmluvy medzi žalobcom a p. Q. a ani žalobca nemohol získať vlastníctvo k tejto budove. Súd vedome, v rozpore so skutočnosťou, rozhoduje v prospech žalobcu. Čo sa týka otázky vlastníctva žalobcu, táto v predchádzajúcich súdnych konaniach bola riešená ako predbežná otázka, pričom súdy sa v rozhodnutiach nezaoberali obsahom kúpnej zmluvy a necitovali tú časť, z ktorej by bolo zrejmé, že predmetom kúpy mala byť aj sporná budova. Súdy v týchto prípadoch konali účelovo v prospech žalobcu. Nebolo to spôsobené neznalosťou zákona, ale muselo byť motivované inými vzťahmi rozhodujúcich sudcov k žalobcovi. Predmetom prevodu podľa znaleckého posudku bola špecifikovaná iba iná budova na ul. M. a s iným súpisným číslom ako má sporná budova. Žalovaní sú toho názoru, že vo veci rozhodol zaujatý sudca. Žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, preto žiadajú zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu zamietnuť alebo zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaným nebola daná možnosť preukázať, že sporná budova nebola predmetom prevodu a nepostačuje iba odkaz na záznam v katastri nehnuteľností, ktorý však v dôsledku preukázania opaku nie je právne záväzný.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolatelia domáhali preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne pokiaľ sa týka výroku vo veci samej, ale je potrebné zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia pokiaľ sa týka veci samej (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobca podal návrh na určenie povinnosti žalovaných zaplatiť za užívanie bytu od 1. 6. 2009 do 31. 5. 2011, ktorý žalovaní užívajú bez právneho dôvodu, pretože došlo k vypovedaniu nájmu pre neplatenie nájomného. Žalovaní spochybňujú vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnosti s poukazom na to, že žalobca ho nemohol získať kúpnu zmluvou od reštituentky B. Q., rod. O.. Účastníci vedú už dlhodobé spory ohľadom platenia nájomného, či neplatnosti výpovede z nájmu alebo neplatnosti kúpnej zmluvy, kde je potrebné vychádzať z toho, že uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 9. 2013 č.k. 4Co/29/2013 - 96 sa vo veci žalobcu SAPEX spol. s r.o. proti žalovaným riešil obdobný nárok a krajský súd konštatoval, že okresný súd sa náležite vypořiadal s otázkou neprípustnosti opätovného preskúmania námietky žalovaných o vlastníckom práve žalobcu k nehnuteľnosti. Vlastníctvo žalobcu k spornej nehnuteľnosti bolo právoplatne vyriešené v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/13/2008 - 198 zo dňa 30. 4. 2009 s právoplatnosťou od 8. 6. 2009. Aj keď vlastníctvo žalobcu bolo riešené ako predbežná otázka, je stále potrebné vychádzať z § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. - Zákon o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, že údaje v katastri nehnuteľnosti uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Podľa § 7 písm. c) cit. zákona obsahuje údaje o vlastníkoch nehnuteľností. Keďže žalovaní zatiaľ nepreukázali to, že žalobca nie je vlastníkom, je potrebné stále vychádzať zo zapísaného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti na žalobcu. Navyiac k tomuto bytu neuplatňuje žiadne právo ani reštituentka, ani Mesto F., či právny nástupca Bytového podniku F., preto je potrebné vychádzať zo zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcu. Ak žalovaní užívajú byt bez platného nájomného vzťahu, pretože došlo k vypovedaniu nájomnému pomeru medzi žalobcom a žalovanými, potom žalovaní užívajú v rozhodnom období od 1. 6. 2009 do 31. 5. 2011 sporný byt bez právneho titulu a u žalovaných vzniká bezdôvodné obohatenie, ako to konštatuje okresný súd. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, to znamená, že žalovaní naďalej užívajú byt bez nájomnej zmluvy, za ktorý neplatia nájomné. Preto sú povinní zaplatiť žalobcovi hodnotu toho, o čo žalobca prichádza z dôvodu neplatenia nájomného za užívanie bytu, ktoré nájomné by žalobca očakával od iného nájomcu, ktorý by nájom platil riadne a včas.

Zo strany žalovaných nebol napadnutý konkrétny výpočet dlžného „nájomného - bezdôvodného obohatenia“, ale popieral sa akýkoľvek nárok žalobcu na platenie titulom bezdôvodného obohatenia, pretože nepovažujú žalobcu za aktívne legitimovaného na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak žalovaní nie sú tou osobou, ktorá je oprávnená napádať prípadnú neplatnosť kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou SAPEX spol. s r.o. a reštituentkou, potom sú žalovaní v takej pozícii, že musia platiť odplatu za užívanie bytu tomu, kto je v súčasnosti vedený ako vlastník bytu, ktorý žalovaní bez právneho dôvodu naďalej užívajú. Preto krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, pokiaľ zaviazal žalovaných na zaplatenie bezdôvodného obohatenia.

Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade úroku z omeškania, pretože o jej výške bolo okresným súdom rozhodnuté správne.

Keď žalovaní napadli rozsudok okresného súdu, k odvolaniu žalovaných sa vyjadril aj právny zástupca žalobcu. Žalovaní spochybňujú vlastníctvo žalobcu, avšak neexistujú žiadne právne ani skutkové dôvody pre takýto absurdný záver. Navrhuje potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania 106,97 eur za vyjadrenie k odvolaniu. 1 úkon právnej pomoci je 81,33 eur, 7,81 eur režijný paušál a 20 % DPH je 17,83 eur.

Keď okresný súd rozhodoval o nároku žalobcu na náhradu trov konania, vychádzal z § 142 ods. 3 O.s.p., kde neúspech žalobcu bol len v pomerne nepatrnej časti, preto žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Odvolací súd poukazuje na to, že pôvodne bola podaná žaloba na zaplatenie 1.794,14 eur, kde žalobca zoberal žalobu späť v rozsahu 87,- eur. Preto o náhrade trov konania mal súd rozhodovať podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní. Keď súd priznal žalobcovi 1.707,14 eur, tak je to 95 % úspech žalobcu a 4,85 % úspech žalovaných. Potom žalobca by mal právo na náhradu trov konania v rozsahu 90,03 %. Ak súd prvého stupňa rozhodoval o náhrade trov konania, potom mal zaplatený súdny poplatok 107,50 eur násobiť percentom úspešnosti. Pri súdnom poplatku to dáva len 97,07 eur. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia 426,912 eur násobená úspešnosťou 90,03 % dáva už len 385,50 eur. Krajský súd mení uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznáva úspešnému žalobcovi náhradu trov konania na súdnom poplatku 97,07 eur a na trovách právneho zastúpenia 385,50 eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p.. Neúspech žalobcu bol len v časti trov konania, pričom výrok rozsudku vo veci samej je správny, preto žalobcovi je priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 106,97 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jolany Karabinošovej za 1 úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie k odvolaniu s hodnotou úkonu 81,33 eur a 7,81 eur režijný paušál. 20 % DPH je ďalších 17,83 eur. Trovy odvolacieho konania sú vypočítané pre právneho zástupcu podľa vyhl. 655/2004 Z.z.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.